

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/336/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118205255
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7118205255.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudkýň JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Moniky Gécióvej, PhD., v spore žalobkyne Y. W., W.. XX.XX.XXXX, V., O. XX, zast. advokátskou kanceláriou Advokát Pirč, s.r.o., Košice, kpt. Nálepku 17, proti žalovanému N. E., W.. XX.X.XXXX, V.Š., U. XX, zast. advokátom JUDr. Petrom Molitorisom, PhD., Košice, Štúrova 20, o určenie neúčinnosti právnych úkonov, o nariadenie neodkladného opatrenia (ďalej len NO), o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Košice I, č. k. 19C/17-2018-214 zo dňa 15. júla 2019

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalobkyňi nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej len súd) návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo 4.7.2019 zamietol.

2. Žalobkyňa sa žalobou došlou súdu dňa 30.4.2018 domáhala:

1/ určenia, že darovacia zmluva o zmluva o zriadení vecného bremena uzavretá medzi T. E. ako darcom a oprávneným z vecného bremena a žalovaným v 1. rade ako obdarovaným a povinným z vecného bremena, na základe rozhodnutia Okresného úradu, katastrálny odbor, číslo vkladu V-1180/2016 zo dňa 29.2.2016, predmetom ktorých boli práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, V.. Ú.. L. Y. ako CKN parc. č. 955 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 260 m² a rodinný dom - súpisné číslo 2341, postavený na parcele č. 955, je voči žalobkyňi právne neúčinná,

2/ určenia, že kúpna zmluva uzatvorená medzi T. E. ako predávajúcim a žalovaným v 2. rade ako kupujúcim, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, V.. Ú.. L. Y. ako CKN parc. č. 850 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 164 m² a CKN parc. č. 851 - záhrady o výmere 168 m² a rodinný dom súpisné číslo 2371, postavený na CKN parc. č. 850, je voči žalobkyňi právne neúčinná. Predmetný návrh na NO odôvodnila tým, že po podaní predmetnej žaloby žalobkyňa z LV č. XXXX V.. Ú.. L. Y. zistila, že došlo k zápisu v časti C - Ťarchy - záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na predmetnom LV v prospech E. M., ktorá je sestrou otca žalovaného v 1. rade, pričom sa tak stalo dňa 27.8.2018 na základe povolenia vkladu záložnej zmluvy V-10183/2018. Uviedla, že v prípade vyhovenia žalobe sa možnosť uspokojenia judikovanej pohľadávky žalobkyne, ktorá v konaní bola osvedčená vo výške 19.951,68 € na základe právoplatného o vykonateľného rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 17C/390/2015 zo dňa 25.8.2016, voči právnomu predchodcovi žalovaného v 1. rade (otcovi), výrazne sťaží. Poukázala na ust. § 153 ods. 1 a ods. 4 Exekučného poriadku s poukazom na to, že možnosť reálneho uspokojenia peňažnej pohľadávky žalobkyne z nehnuteľností, ktoré boli darom prevedené z otca na syna, teda z jej dlžníka na žalovaného v 1. rade, by sa tak výrazne znížila aj v exekúcii, keďže prípadný vydražiteľ nehnuteľnosti by vlastnícke právo k nim nadobudol aj s ťarchou - záložným právom v prospech príbuznej (tety) žalovaného v 1. rade E. M.. Žalobkyňa reálne predpokladá, že záložné právo k nehnuteľnostiam v prospech E. M. bolo zriadené so súhlasom N. E. ako dlžníka titulom peňažnej pôžičky, o ktorej zrejme bude tvrdené z jeho

strany, že ju prevzal v hotovosti v zákonom limitovanej výške podľa osobitnej úpravy, čo predstavuje 15.000 € medzi občanmi - nepodnikateľmi. Uvedené správanie sa žalovaného v 1. rade vo vzťahu k možnému uspokojeniu pohľadávky žalobkyne je o to neprijateľnejšie, že tento uvádza ako dôvod prijatia daru - nehnuteľnosti od svojho otca potrebou vynaloženia nákladov na údržbu a prevádzku rodinného domu, ktoré má k dispozícii na rozdiel od svojho otca, ktorý bol dlhodobo pracovne neschopný. Žalobkyňa je presvedčená, že skutočným úmyslom žalovaného v 1. rade je zaťažiť nehnuteľný majetok, ktorý patril otcovi, právami tretích osôb, aby v budúcnosti, ak by súd prvej inštancie žalobe vyhovel, odradil záujemcov od jeho nadobudnutia do svojho vlastníctva a teda v konečnom dôsledku sťažil úhradu dlhu zo strany svojho otca. Prípadný nadobúdateľ nehnuteľností zaťažených záložným právom by totiž prevzal aj riziko prípadného nesplnenia peňažného záväzku zo strany žalovaného v 1. rade voči svojej tete, ktorá by sa kedykoľvek, teda aj v priebehu tohto konania mohla domáhať uspokojenia svojej peňažnej pohľadávky zo zálohu. Významným rizikom pre žalobkyňu, ktoré vyplýva zo záložného práva, je jej právo domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky prostredníctvom dobrovoľnej dražby alebo exekučnej dražby, pretože akákoľvek tretia osoba, ktorá by totiž nehnuteľnosť v dražbe nadobudla, bola by ex lege chránená dobromyseľnosťou a príklepom bez akýchkoľvek obmedzení alebo povinností voči žalobkyňi. Žalobkyňa je toho názoru, že v konaní dostatočne osvedčila základné predpoklady k preukázaniu uplatneného nároku - judikovanú (vymáhateľnú) peňažnú pohľadávku, prevod majetku medzi blízkymi osobami, právny úkon bol urobený v posledných troch rokoch pred podaním žaloby a úmysel blízkych osôb možno predpokladať; preto môže legitímne očakávať, že spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou. Pretože vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, V. Ú. L. Y. je N. E., ktorý však nie je dlžníkom žalobkyne, mala za to, že v danej veci nie je splnená jedna zo zákonných podmienok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podľa § 343 CSP s poukazom na ust. § 324 ods. 1 a ods. 3 CSP. Preto navrhla nariadiť navrhované neodkladné opatrenie, a to s poukazom na § 325 ods. 1 písm. c) CSP.

3. V prejednávanom prípade bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný v priebehu konania a má vecný vzťah k nároku týkajúceho sa určenia neúčinnosti darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena, teda nároku uplatneného voči žalovanému v 1. rade. Navrhované predbežné opatrenie bolo podané z obavy, že budúca exekúcia bude ohrozená. Podľa názoru súdu nie sú splnené podmienky pre vyhovieť predmetnému návrhu, a to z nasledujúcich dôvodov. Predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný v priebehu konania vo veci samej, ohľadne ktorého medzičasom súd začal vykonávať dokazovanie. Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanom prípade žalobkyňou podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bolo možné a súčasne potrebné posúdiť nielen z podľa tvrdení samotnej žalobkyne, ale tiež v kontexte tvrdení žalovaného v 1. rade. Pokiaľ jednou z podmienok pre vyhovieť neodkladnému opatreniu je minimálne osvedčenie danosti práva, ktorému sa má poskytnúť navrhovaná ochrana, už v tomto štádiu konania táto nie je splnená. Žalobkyňa síce v predmetnom návrhu o nariadenie neodkladného opatrenia uvádza, že v konaní dostatočne osvedčila základné predpoklady k preukázaniu uplatneného nároku- judikovanú peňažnú pohľadávku, prevod majetku medzi blízkymi osobami, právny úkon bol urobený v posledných troch rokoch pred podaním žaloby a úmysel blízkych osôb možno predpokladať (ak sa nepreukáže opak), na základe čoho možno podľa nej legitímne očakávať, že spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou, avšak opomenula uviesť, že ďalším základným predpokladom pre úspešnosť predmetnej žaloby je splnenie podmienky, že odporovateľným právny úkonom došlo k ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa. Z vykonaného dokazovania je pritom zrejmé, že žalovaný v 1. rade v konaní od začiatku argumentoval tým, že dlžník, teda jeho otec v čase prevodu disponoval dostatkom finančných prostriedkov z predaja druhého rodinného domu žalovanému v 2. rade, preto namietaným právny úkonom nedošlo k takému zmenšeniu majetku dlžníka, ktoré by malo akokoľvek ovplyvniť vymáhateľnosť nároku žalobkyne. Teda nie je možné konštatovať, žeby žalobkyňa osvedčila aj tento zákonný predpoklad pre úspešnosť predmetnej žaloby uplatnenej voči žalovanému v 1. rade, a teda žeby osvedčila danosť práva ako jednej z podmienok pre vyhovieť navrhovanému neodkladnému opatreniu. Okrem toho má súd za to, že žalobkyňa v konaní neosvedčila ani naliehavosť potreby navrhovaného neodkladného opatrenia. Žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedla žiadne dôvody, pre ktoré by bolo možné uvažovať o ohrození budúcej exekúcie. Súd v tomto smere uvádza, že veriteľ má právo na uspokojenie svojej pohľadávky z toho čo ušlo z dlžníkovho majetku, pričom to, čo ušlo z dlžníkovho majetku nemožno zužovať len na predmet právneho úkonu, ktorý bol vyhlásený za právne neúčinný, ale treba pod ním rozumieť majetkové hodnoty, ktoré z majetku dlžníka ušli.

4. Na základe uvedeného súd predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol ako nedôvodný (porovnaj NS SR 3MCdo/5/2008). Pretože predmetný návrh bol podaný v priebehu konania vo veci samej pred rozhodnutím vo veci samej, o trovách spojených s predmetným návrhom bude rozhodnuté až v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP).

5. V podanom odvolaní žiadal žalovaný v 1. rade z dôvodu, že žalobkyňa nemôže reálne uspokojiť svoju judikovanú pohľadávku ani prostredníctvom exekúcie voči povinnému, ktorý je otcom žalovaného v 1. rade a ktorá jej bola priznaná právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 17C/390/2015, uplatnila si svoje právo na súdnu ochranu v tomto konaní o neúčinnosť právneho úkonu, ktorým bola darovacia zmluva, uzatvorená medzi blízkymi osobami (otec - syn) ešte v priebehu konania 17C/390/2015, krátko pred vyhlásením rozsudku súdu prvej inštancie. Žalobkyňa sa v tomto konaní snaží o dosiahnutie takého výsledku konania, ktoré by umožnilo materiálne/reálne uspokojiť jej peňažný nárok. Svoje právo na súdnu ochranu teda nevníma formálne, nakoľko nevykonateľný rozsudok v jej prospech by mal totožné konzekvencie ako zamietnutie žaloby. Keďže počas konania zistila, že žalovaný v 1. rade (po podaní žaloby) zaťažil darom nadobudnuté nehnuteľnosti (rodinný dom a pozemok) záložným právom v prospech svojej tety (otcovej sestry), podala návrh na vydanie neodkladného opatrenia a dôvody ohrozenia svojho práva vysvetlila predovšetkým na str. 2 svojho návrhu:

-významné sťaženie predaja nehnuteľností v exekučnej dražbe (§ 153 EP),

-možnosť (právo) záložného veriteľa (teta žalovaného v 1. rade) domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky prostredníctvom inštitútu dobrovoľnej dražby a

-v neposlednom rade, v prípade existencie notárskej zápisnice ako exekučného titulu zriadeného v prospech veriteľky, aj predajom nehnuteľností v exekúcii, a to ešte v období pred právoplatným skončením súdneho konania.

Právny zástupca žalobkyne, ako ani žalobkyňa samotná, nedisponujú listinami, ktoré sa viažu k pôžičke a záložnému právu, ako je toto zapísané v časti „C“ LV č. XXXX, V..Ú.. L. Y., v prospech E. M., C.. E.. Vychádzali iba z tých zápisov, ako sú uvedené vo verejne prístupnej listine, teda z príslušného listu vlastníctva. Listiny, ktoré sa nachádzajú v zbierke listín katastra nie sú v režime slobodného prístupu k informáciám (písomná žiadosť právneho zástupcu žalobkyne bola katastrálnym odborom zamietnutá) a súd prvej inštancie nevyhovol návrhu právneho zástupcu žalobkyne k vyžiadaniu si predmetných listín cestou Okresného úradu Košice, katastrálny odbor. Svoje zamietavé rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie predovšetkým v bode 11 odôvodnenia uznesenia, keď konštatoval, že nebola splnená podmienka pre vyhovieť návrhu zo strany žalobkyne, ktorou je minimálne osvedčenie danosti práva, ktorému sa má poskytnúť navrhovaná ochrana, že žalobkyňa v konaní neosvedčila ani naliehavosť potreby navrhovaného neodkladného opatrenia.

S uvedeným konštatovaním, resp. právnym hodnotením návrhu zo strany súdu, sa žalobkyňa nestotožňuje a nepovažuje ho za správne a ani za dôvodné.

Prvoinštančný súd poukazuje na argumentáciu žalovaného v 1. rade, že jeho otec v čase darovania nehnuteľností disponoval dostatkom finančných prostriedkov z predaja druhého rodinného domu. K tomu si žalobkyňa dovoľujeme namietat' a nesúhlasit':

-žalovaný v 1. rade nebol v konaní doposiaľ vypočutý,

-v konaní nebol produkovaný žiadny dôkaz na údajné tvrdenie žalovaného v 1. rade, preto na takéto tvrdenie nemožno prihliadať (nesplnenie si dôkaznej povinnosti),

- k predaju tzv. druhého rodinného domu došlo časovo významne predtým, ako došlo k darovaniu nehnuteľností z otca na žalovaného v 1. rade, a to dokonca ešte za života E. E. (Y. T. E. a súčasne matky žalovaného v 1. rade), preto logicky tzv. druhý rodinný dom nebol predmetom dedenia po W.. E. E.,

-prvoinštančný súd nevenoval v danej súvislosti pozornosť obsahu výpovede svedka T. E. (otca) na pojednávaní dňa 14.6.2019 (rovnako ani pripojenému spisu 17C/390/2015), kde na str. 8 zápisnice uviedol: Z tejto kúpnej ceny som vyrovnal úver za pani W. Na upresnenie je vhodné uviesť, že sa tak stalo ešte za života jeho manželky a kto konkrétne z bývalých manželov E. uhradil úverový záväzok nebolo predmetom dokazovania ani v konaní 17C/390/2015,

-v súdnom spise sa nachádza právnym zástupcom žalobkyne predložená Správa o priebehu exekúcie proti povinnému (otcovi) T. E., v ktorej súdna exekútorka JUDr. Barbora Hovanová, č.k. 289EX 312/18, informovala žalobkyňu, že povinný nemá zriadený žiadny bankový účet, nemá žiadny príjem a nevlastní žiadny hnutelný alebo iný majetok. Toto zistenie (Správa) plne korešponduje aj s výpoveďou svedka (totožný s povinným) T. E. na pojednávaní 14.6.2019.

Žalobkyňa sa domnieva, že v návrhu dostatočne preukázala naliehavosť navrhovaného neodkladného opatrenia, pričom poukazuje, že nemožno od nej požadovať dôkazy, ktorými nedisponuje alebo ktoré

by získala nezákonne. Opätovne konštatuje, že navrhla zabezpečiť listinné dôkazy prostredníctvom súdu, so svojim návrhom však neuspela. V samotnom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia sú uvádzané ustanovenia právnych predpisov, na základe ktorých môže záložná veriteľka žalovaného v 1. rade reálne a kedykoľvek uplatniť svoje právo na uspokojenie peňažnej pohľadávky predajom nehnuteľností. Takýmto postupom by bolo zmarené uspokojenie judikovanej pohľadávky žalobkyne ešte skôr, ako by prípadne súd vyhovel jej žalobe. Je vhodné poukázať, že judikovaná pohľadávka žalobkyne časovo predchádza nejjudikovanej pohľadávke záložnej veriteľke E. M., rod. E., pričom žalobkyňa predpokladá, že aj výška je pohľadávky je vyššia, ako je tomu v prípade pohľadávky menovanej. Žalobkyňa totiž vychádza z tohto, že zmluva o pôžičke je simulovaným právnym úkonom, nedošlo tak k bezhotovostnému prevodu, ale iba k výplate „na ruku“, pričom maximálna zákonom prípustná výška hotovostnej platby medzi občanmi je 15 000 €. Už v konaní 17C/390/2015 otec a syn, teda T. E. E. N. E. rovnako zneužili právo, ako je tomu pri zriaďovaní záložného práva v prospech E. M., C.. E., keď v období pred vyhlásením rozsudku došlo k prevodu vlastníctva k nehnuteľnostiam darom. V aktuálnom konaní bol zneužitý inštitút záložného práva, ktorý by mal sťažiť alebo zmariť možné uspokojenie judikovanej pohľadávky žalobkyne z majetku, ktorý povinný previedol na syna. Svedok T. E. na pojednávaní dňa 14.6.2019 vo svojej výpovedi uviedol, že je nemajetný, nie je v žiadnom pracovnom pomere a ako konateľ obchodnej spoločnosti LPA, s.r.o., ktorej jediným spoločníkom je jeho syn, nepoberá žiadny príjem. Žalobkyňa je aj z tohto dôvodu presvedčená, že nalievavosť navrhovaného neodkladného opatrenia je daná aj z tohto dôvodu, nakoľko legitímne je možné očakávať uspokojenie jej pohľadávky iba ak z predaja rodinného domu a pozemku pod ním, ktorý žalovaný v 1. rade nadobudol darom od otca, hoci v dedičskom konaní po neb. matke E. E. sa vzdal totožného dedičstva v prospech otca. Následne otec T. E., keď bol ešte pred vyhlásením rozsudku v konaní 17C/390/2015 vyslovený predbežný právny názor súdu prvej inštancie, previedol nehnuteľný majetok na syna, ktorý nebol dlžníkom žalobkyne, keďže sa dedičstva vzdal. Na dokreslenie osoby T. E. je vhodné poukázať aj na jeho opakovanú a dlhodobú práceneschopnosť, ktorá však ani v jednom období neprekročila obdobie jedného roka a ktorá z hľadiska sociálneho poistenia znamená, že tento poistenec nielenže v uvedenom období svojej práceneschopnosti nie je povinný platiť ani minimálne poistné, ale práve opačne, zo strany Sociálnej poisťovne poberá nemocenské dávky. Jedná sa tak o ďalší prípad, na ktorý je možné aplikovať inštitút zneužitia práva, ako tomu bolo aj v predchádzajúcich prípadoch. Na základe uvedených skutočností a tvrdení žalobkyne táto navrhuje, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 15.7.2019 a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 4.7.2019 vyhovel v celom rozsahu. Žalobkyňa si uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania.

6. Odvolací súd postupom podľa § 385 CSP (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) preskúmal napadnuté uznesenie a zistil, že je treba uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť podľa § 387 CSP ako vecne správne.

7. NO je prostriedkom, ktorým sa dočasne upravujú pomery strán sporu, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad, pri jeho nariadení prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti zistení skutkových a to z dôvodu, že nariadenie NO má predbežný charakter. Z toho dôvodu nie je síce potrebné zisťovať všetky tieto skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej), ale majú byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä nalievavosťou jej riešenia, pritom sa vyžaduje aspoň osvedčenie skutočnosti odôvodňujúcej nariadenie NO, ktoré sa posudzuje podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností, ktoré už sú v spise, ak je navrhované NO v konaní o určité určenie.

8. S poukazom na ustálenú súdnu prax 6Cdo/171/2010, 2MCdo/3/2010 osvedčenie znamená, že súd pomocou označených dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti a pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities ako je to pri dokazovaní, lebo postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná.

9. Žalobkyňa neosvedčila základné predpoklady k preukázaniu uplatneného nároku, t.j. judikovanú peňažnú pohľadávku, prevod majetku medzi blízkymi osobami a právny úkon bol urobený v posledných 3 rokoch pred podaním žaloby a úmysel blízkych osôb možno predpokladať (ale ak sa nepreukáže opak), na základe čoho by bolo možné legitímne očakávať, že spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou.

10. Aj keby sme pripustili, že toto tvrdenie malo svoje opodstatnenie, tak potom ďalším základným predpokladom pre úspešnosť predmetnej žaloby je splnenie podmienky, že odporovateľným právnym úkonom došlo k ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný v 1. rade v konaní od začiatku argumentoval tým, že dlžník teda jeho otec v čase prevodu disponoval dostatkom finančných prostriedkov z predaja druhého rodinného domu a to žalovanému v 2. rade. Preto týmto právnym úkonom nedošlo k takému zmenšeniu majetku dlžníka, ktoré by malo ihneď ovplyvniť vymáhateľnosť nároku žalobkyne. Ona teda neosvedčila nárok na nariadenie NO (danosť práva ako základnej podmienky).

11. Odvolací súd poukazuje aj na § 340 CSP o náhrade škody a inej ujmy, lebo ak neodkladné opatrenie zanikne alebo bolo zrušené z iného dôvodu, než preto že sa návrhu vo veci vyhovelo alebo preto že právo navrhovateľa bolo uspokojené, navrhovateľ je povinný nahradiť škodu a inú ujmu tomu, komu neodkladným opatrením vznikli.

12. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie citoval ust. § 328, § 329 CSP a dôvodil, že veriteľ má právo na uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo ušlo z dlžníkovho majetku, avšak táto časť majetku nemôže sa zužovať len na predmet právneho úkonu, ktorý bol vyhlásený za právne neúčinný, ale treba pod ním rozumieť majetkové hodnoty, ktoré reálne z majetku dlžníka ušli.

13. Nebolo teda v konaní preukázané a odvolacia námietka je neopodstatnená, že žalobkyňa mala byť presvedčená, keď naliehavosť navrhovaného NO je daná z toho dôvodu, že legitímne je možné očakávať uspokojenie jej pohľadávky iba ak z predaja rodinného domu a pozemku pod ním, ktorý žalovaný v 1. rade nadobudol darom od otca, hoci v dedičskom konaní po nebohej matke E. E. sa vzdal totožného dedičstva v prospech otca. Ani ďalšia námietka, že v inom konaní 17C/390/2015 mali otec a syn dokonca zneužiť právo pri zriaďovaní záložného práva v prospech Agnesy Tkáčovej, keďže to nemá súvislosť s nariadeným NO.

14. Ani poukaz odvolateľky na exekúciu, lebo bola predložená správa o priebehu exekúcie proti povinnému otcovi T. E.I.K., nie je opodstatnená (údajne nemal povinný zriadený žiadny bankový účet a nemá žiaden príjem).

15. Všetky uvedené skutočnosti v odvolaní môže využiť v konaní o veci samej žalobkyňa, o ktorej koná súd prvej inštancie o určení neúčinnosti právnych úkonov bez prietahov.

16. Odvolací súd v konaní o nariadenie NO nekonal so žalovaným v 2. rade Y. M., lebo už právoplatným uznesením sp.zn. 19C/17/2018 z 5.9.2018 bolo konanie voči žalovanému v 2. rade zastavené.

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne, keď súhlasil s dôvodmi uvedenými v odôvodnení uznesenia (pozri ustálená súdna prax a najmä uznesenie NS SR 5Cdo/91/2012).

18. Odvolací súd rozhodol podľa § 396 CSP o trovách odvolacieho konania, pretože konanie o nariadenie NO už bolo skončené a vec sama je ešte v štádiu dokazovania vo veci 19C/17/2018.

19. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.